

Marston Hill

Hökensås

Kinahuset

ILEI-se ordnade helgkurs i esperanto på Marston Hill, Mullsjö, 26-27 augusti

Med relativt kort varsel beslöt vi i ILEI-se:s styrelse att arrangera en esperantohelg 26 – 27 augusti på Marston Hill, Mullsjö.

Jens Allwood, som äger kursgården hade en helg ledig för oss då.

Det är en kursgård med språktaditioner från största delen av 1900-talet.

Jens farfar och far startade radiokurser i engelska och ledde behörighetskurser i engelska för lärare.

Det rådde en internationell anda och ofta arbetade utländska lärare där.

Ett av husen byggdes enligt kinesisk sed med drakar på taket och en liten skyddsmur framför dörren mot onda andar.

Ett annat hus var byggt efter de normer Ghandi rekommenderat för en indisk familj. Det största huset följde den gamla engelska traditionen. Stenmaterialet var hämtat från ett närbeläget berg. Det var en trolsk miljö.

Ny miljö fordrar ett nytt kursupplägg, eller hur?. Deltagama – sammanlagt 22, plus två 11-åriga pojkar som deltog till och från (mest från) – var fördelade på husen Hökensås, Sommarro och Kinahuset. I varje grupp fanns tre nybörjare och tre eller fyra esperantister, mer eller mindre erfarna.

I varje grupp fanns åtminstone en som tidigare hade lett kurser. Deltagarna kunde välja hur de skulle arbeta: i två – tre minigrupper eller i en ”stor” grupp. Alla valde det sista alternativet.

Uppgiften var: Esperantisterna ska tala esperanto så mycket esperanto som möjligt för att nybörjarna ska få ett ”språkbad”. Samtidigt får ”experterna” möjlighet att träna undervisning. När en nybörjare ber om en förklaring på svenska, ska han/hon få den, men

ILEI-se arrangis semajnfina Eo-kurson en Marston Hill, Mullsjö, 26 – 27 agosto

Sen longa preparo, ni en la estraro de ILEI-se decidis aranĝi Esperantan semajnfina 26 – 27 aŭgusto en Marston Hill, Mullsjö.

Jens Allwood, kiu posedas la kursejon, havis liberan semajnfina por ni tiam.

Estas kursejo kun lingvaj tradicioj de la plejparto de la 20:a jarcento.

La avo kaj patro de Jens komencis radiokursojn pri la angla kaj gvidis kompetentdonajn anglajn kursojn por instruistoj. Regis internacia etoso kaj ofte eksterlandaj instruistoj laboris tie.

Unu el la domoj estis konstruita laŭ ĉina tradicio kun drakoj sur la tegmento kaj eta protektmuro antaŭ la pordo kontraŭ malbonaj spiritoj.

Alia domo estis konstruita laŭ la normoj, kiujn Ghandi rekomendis por hinda familio. La plej granda domo sekvis la malnovan anglan tradicion. La ŝtonmaterialo estis prenita el proksima monto. Estis magia ĉirkaŭaĵo.

Nova medio postulas novan kursplanadon, ĉu ne? La partoprenantoj – entute 22, plus du 11-jaraj knaboj, kiuj de tempo al tempo partoprenis – disiĝis al la domoj Hökensås, Sommarro kaj la Ĉina domo. En ĉiu grupo estis tri komencantoj kaj tri aŭ kvar esperantistoj, pli-malpli spertaj.

En ĉiu grupo troviĝis almenaŭ unu, kiu antaŭe gvidis kursojn. La partoprenantoj povis elekti kiel labori: en du-tri minigrupoj aŭ en unu ”granda” grupo. Ĉiuj elektis la lastan alternativon.

La tasko estis: La esperantistoj parolu Esperanton kiel eble plej multe, por ke la komencantoj ricevu ”lingvan baniĝon”. Samtempe la ”spertuloj” havas eblecon praktiki instruadon. Kiam komencanto petas klarigon en la sveda, li/si ricevu ĝin, sed

sedan ska man på nytt återgå till esperanto. Problemet för oss esperantister är att vi sällan har möjlighet att tala esperanto. Men med tre – fyra esperantister i varje grupp, kan man ju stödja varandra och rätta fel vid behov. Som hjälp har varje grupp "Kalejdoskophäften" med uttalsträning, grammatik och texter huvudsakligen ur utländska läroböcker från Kroatien, Togo, Finland och Katalanien

Fyra gånger under de båda dagarna skall gruppsammansättningen ändras. Det går alltså inte att följa häfte ett från sid 1 – 36. Texterna i häftena är heller inte strikt ordnade i svårighetsgrad. Det är ett "Kalejdoskop". Vid varje gruppbyte sker en nyorientering. Till slut känner alla varandra och förhoppningsvis har varje nybörjare fått en mentor, som skriver ett esperantobrev då och då eller ringer och frågar: " Hur går det? Behöver du hjälp?" Om någon, som fönt inte har undervisat, får lust att undervisa – då har vi nått vårt mål – fler esperantolärare.

Så var det tänkt. Hur blev då verkligheten? Inte det kaos, som några på fredagen förutsåg. Men utan de kompetenta hjälpsamma esperantisterna, kunde det nog ha blivit kaos. Tänk bara: att komma till en grupp, där man inte vet i förväg vem som tar rollen som lärare, medhjälpare eller elev. Men, ingen klagade. Hjärtligt tack till alla i den första Mullsjökursen.

Vi hade också tid med lite allsång och en "historisk promenad i kursbyn" ledd av Jens och tolkad till esperanto av några deltagare. Varje dag brann en brasa som ökade trivseln i Hökensås, där också matsalen fanns. Aino Åberg trollade fram välsmakande vegetarisk mat till lågpris. Under slutdiskussionerna betonades bristen på CD-skivor med esperantotal för bil-, cykel- eller joggingturen. Det skulle kunna bli nästa projekt för ILEI-se.

Vi i styrelsen ser fram emot kommande veckoslutskurser på Marston Hill. Du kan läsa om gursgården på www.marstonhill.com

Siv Burell för ILEI-se

poste oni denove reiru al Esperanto. La problemo por ni esperantistoj estas ke ni malofte havas eblecon paroli Esperanton. Sed kun tri-kvar esperantistoj en ĉiu grupo, oni ja povas apogi unu la alian kaj korekti erarojn je bezono. Kiel helpilon ĉiu grupo havas "Kalejdoskop-libretojn" kun elparoltrejnado, gramatiko kaj tekstoj ĉefe el eksterlandaj leolibroj el Kroatio, Togolando, Finnlando kaj Katalunio.

Kvar fojojn dum la du tagoj la grupiĝo ŝanĝiĝu! Do ne eblas sekvi la unuan libreton de paĝo unu ĝis paĝo 36. Krome la tekstoj ne estas strikte aranĝitaj laŭ la grado de malfacileco. Estas ja "Kalejdoskop". Ĉe ĉiu grupŝanĝo okazas novorientado. Fine ĉiuj konas unu la alian kaj espereble ĉiu komencanto ricevis mentoron, kiu skribos esperantan leteron de tempo al tempo aŭ telefonos demandante: "Kiel vi progresas? Ĉu vi bezonas helpon?" Se iu, kiu antaŭe ne instruis, emos instrui – tiam ni atingos nian celon – pliajn sperantoinstruistojn..

Tiel mi pensis. Kia do estis la vero? Ne la ĥaoso, kion kelkaj vendrede antaŭvidis. Sed, sen la kompetentaj helpemaj esperantistoj, povus esti ĥaoso. Nur imagu: veni al grupo, kie oni ne antaŭe scias, kiu prenas la rolon de instruisto, kunhelpanto, komencanto. Sed neniu plendis. Koran dankon al kiuj en la unua Mullsjö-kurso!

Ni ankaŭ havis tempon por iomete da kunkantado kaj "historia promeno en la kursvilaĝo" gvidata de Jens kaj interpretata de kelkaj partoprenantoj. Ĉiun tagon brulis fajro pligrandiganta la senton de hejmece en Hökensås, kie ankaŭ estis la manĝejo. Aino Åberg magie faris bongustan vegetaran manĝon je malalta prezo. Dum la fina diskutado oni emfazis la mankon de kompaktaĵoj kun esperantoparolo por la aŭtveturo, biciklado aŭ kuretado. Tio povus esti la venonta projekto por ILEI-se. Ni en la estraro antaŭvidas venontajn semajnfinajn kursojn en Marston Hill. Vi povas legi pri la kursejo en www.marstonhill.com

Siv Burell por ILEI-se